

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

13 FÉVRIER 1959.

PROPOSITION DE LOI

complétant l'article 29 de l'Arrêté du Régent du 15 janvier 1948, portant coordination des lois et arrêtés relatifs aux impôts sur les revenus.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 29 des lois coordonnées, relatives aux impôts sur les revenus, porte au § 4, 1°, l'immunisation des allocations familiales attribuées pour les enfants à charge par l'employeur à son personnel, à concurrence d'une somme égale aux allocations analogues que l'Etat accorde à son personnel.

Il résulte de cette disposition que le travailleur salarié ou appointé qui reçoit un complément d'allocations familiales de son patron ne doit point payer de taxe professionnelle sur ce montant.

Cette disposition est judicieuse.

Mais on fait remarquer à juste titre, que les travailleurs indépendants qui se trouvent dans une situation analogue, et s'efforcent d'augmenter leurs revenus, pour satisfaire aux lourdes charges de leur famille, ne bénéficient pas d'une immunisation analogue.

La solution pourtant devrait être la même, car il importe peu que le supplément de ressources, obtenu ou recherché en considération des charges de famille, soit reçu du patron, ou soit le fruit d'une activité professionnelle indépendante.

Comme exemple chiffré, on peut signaler qu'un père de famille de 5 enfants, s'il est fonctionnaire, touchera en allocations familiales 49.908 francs, montant exempt de la taxe professionnelle.

S'il est salarié il touchera 41.640 francs, exempts de la taxe professionnelle. Si son patron lui accorde un supplément de 8.268 francs pour arriver au même montant que le fonctionnaire savoir 49.908 francs, le supplément de 8.268 francs ne sera pas assujéti à la taxe professionnelle.

Si au contraire ce travailleur est indépendant, il n'obtiendra comme allocations familiales que la somme de 19.680 fr. Personne ne lui donnera de complément. S'il s'efforce de

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

13 FEBRUARI 1959.

WETSVOORSTEL

tot aanvulling van artikel 29 van het besluit van de Regent van 15 januari 1948 houdende samen-
ordening van de wetten en besluiten betreffende
de inkomstenbelastingen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

§ 4, 1°, van artikel 29 der samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen bepaalt dat de kinderbijslag of -vergoeding die voor de kinderen ten laste door de werkgever aan zijn personeel worden toegekend van de belastbare bezoldiging worden uitgesloten, ten belope van een som gelijk aan de gelijksoortige tegemoetkomingen welke de Staat aan zijn personeel verleent.

Deze bepaling heeft tot gevolg dat een loon- of weddetrekkend werknemer die van zijn werkgever aanvullende kinderbijslag krijgt op dit bedrag geen bedrijfsbelasting moet betalen.

Dat is een redelijke bepaling.

Daartegen kan echter terecht worden aangevoerd dat de zelfstandigen die zich in een dergelijke toestand bevinden en hun inkomsten trachten te verhogen om in hun zware gezinslasten te voorzien die vrijstelling niet genieten.

Nochtans zou de oplossing moeten dezelfde zijn, aangezien het weinig belang heeft of de bijkomende inkomsten die wegens zware gezinslasten worden verkregen of nagestreefd van een werkgever worden ontvangen of de vrucht zijn van een zelfstandige beroepsactiviteit.

In cijfers uitgedrukt zou b.v. een gezinshoofd met 5 kinderen, indien hij ambtenaar is, 49.908 frank kinderbijslag ontvangen, een bedrag dat vrijgesteld zou zijn van de bedrijfsbelasting.

Is hij loontrekkende, dan ontvangt hij 41.640 frank, vrijgesteld van bedrijfsbelasting. Indien zijn werkgever hem een bijslag van 8.268 frank toekent om hetzelfde bedrag als de ambtenaar, nl. 49.908 frank, te bereiken dan valt het supplement van 8.268 frank niet onder de bedrijfsbelasting.

Wanneer het daarentegen een zelfstandige betreft, krijgt hij als kinderbijslag slechts 19.680 frank. Niemand kent hem een supplement toe. Indien hij harder werkt om

travailler davantage pour accroître ses ressources et faire face à ses charges de famille, et s'il réussit à se procurer ainsi un supplément de 30.228 francs pour arriver au même niveau de ressources que s'il était fonctionnaire touchant 49.908 francs d'allocations familiales, le supplément qu'il se fera ainsi de 30.228 francs sera taxé à l'impôt professionnel.

Il apparaît tout de suite que cette situation n'est pas équitable.

L'objet de la présente proposition de loi est de placer le travailleur indépendant sur le même pied que le salarié en lui accordant la même immunisation fiscale.

zijn inkomsten te verhogen en in zijn gezinslasten te voorzien en indien hij erin slaagt aldus 30.228 frank meer te verdienen om hetzelfde inkomen te bereiken als de ambtenaar die 49.908 frank kinderbijslag ontvangt, dan wordt het aldus verdiende supplement van 30.228 frank als bedrijfsinkomen belast.

Het ligt voor de hand dat deze toestand onbillijk is.

Dit wetsvoorstel strekt ertoe de zelfstandige op dezelfde voet te plaatsen als de loontrekkende, door hem dezelfde vrijstelling van belastingen te verlenen.

E. CHARPENTIER.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

A l'article 29, § 4, de l'arrêté du Régent du 15 janvier 1948, portant coordination des lois et arrêtés relatifs aux impôts sur les revenus, le 1er est complété par un 2ème alinéa libellé comme ci-après :

« De même, les revenus professionnels des travailleurs indépendants, à concurrence de la différence entre le montant des allocations familiales que l'Etat accorde à son personnel, et le montant des allocations familiales touchées par le redevable. »

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

In § 4 van artikel 29 van het besluit van de Regent van 15 januari 1948 houdende samenordering van de wetten en besluiten betreffende de inkomstenbelastingen, wordt het 1° aangevuld door een 2de lid, dat luidt als volgt :

« Hetzelfde geldt voor de bedrijfsinkomsten van de zelfstandigen tot beloop van het verschil tussen het bedrag van de kinderbijslag die de Staat aan zijn personeel toekent en het bedrag van de door de belastingplichtige ontvangen kinderbijslag. »

E. CHARPENTIER,
F. HERMANS,
J. VAN GOEY,
P. EECKMAN,
A. SAINT-REMY,
A. SERVAIS.